

Cultul „*Coloanei Cerului*” de la Căscioarele de acum 7000 de ani

de Conf. Univ. dr. George V Grigore

Cu adevărat ununicat în patromoniul cultural al țării noastre este „*Coloana pictată de la Căscioarele*”, artefact neolitic ce are o oarecare asemănare legată de pulsația ritmică a elementelor sale cu *Coloana Infinitului* a marelui sculptor Brâncuși de la Târgu Jiu. Aceasta a fost recuperată din straturile culturii Boian – predecesori ai gumelnișenilor, care au trăit în jurul anilor 4.800 – 4.700 î.Hr. -, aflate în punctual arheologic „*Ostrovel*”, situat pe o insulă de pe lacul Catalui, la 17 km. distanță de Oltenița. Specialista Maria Gimbutas datează această descoperire la anul 5.300 î.Hr.. Coloana a fost descoperită printre dărâmăturile unei construcții spațioase de 72 de metri pătrați, compusă din două camere ce avusesse în interior pereții pictați policrom, cu motive geometrice-spiralice, pe un fond ocru (roșu, simbol al „prețului sângelui”; păcatul primordial, al nașterii în materie, cu fier magnetic în sânge). În acest loc a fost descoperit și un schelet de copil, justificat de specialiști ca o ofrandă ritualică. Eu pot spune că prezența acestuia este legată de mesajul că prin naștere ne-am asumat o soartă destul de grea. Fierul din sânge își va cere prețul la un moment dat, în zilele Judecării de Apoi, când se vor sparge formele corpurilor vechi. Unele informații legate de această descoperire menționează existența a două sau mai multe coloane rotunde identice în acest sit. Coloana din sanctuar – cea reconstituită și în *Muzeul Dunării de Jos* – este înaltă de aproape 2 m și cu un diametrul de 40 cm. Aceasta nu slujise la susținerea tavanului, rostul său fiind eminent cultic. Acest fapt rezultă nu doar din poziția central ocupată de

aceasta, ci și din bogata ornamentație pictată cu motivul spiralei recurente, utilizată unghiular și dispusă într-o ordonanță spiralică înfășurătoare. Între altele, în decorul pictat în ocru figurează pe benzile verticale, șapte rânduri orizontale de câte șapte perechi de triunghiuri afrontate (vezi simbolistica numărului șapte, numit și „cifra lui Dumnezeu”). Este, probabil, vorba despre un simbol consacrat străvechiului cult funerar al coloanei (stâlpului), ce mai este atestat pe teritoriul țării noastre, în așezări datând chiar din epoca pietrei șlefuite. Există similitudini cu *Sanctuarul neolitic de la Parța* (jud. Timiș), dar și cu alte templele sumeriene, sau cu unele descoperite în Anatolia (Turcia). Cu siguranță acesta a fost un centru al unei comunități umane unde se desfășurau ceremonii religioase, care se adresau zeilor fecundității, fertilității și chiar ceremonii de adorare a unei ...coloane. De aici putem să mai facem un pas către simbolistica *Stâlpului Get* din *Vechea Religie Pământească Valahă – Egipteană a Geților de Aur primordială*. În cadrul acestei religii vechi egiptene apare ritualul ridicării și fixării Stâlpului Djed, cel care ține cerurile și pământurile fixate, spre a putea fi administrată lumea. Stâlpul – Coloană era fixat de faraon în cadrul unei importante ceremonii religioase, atunci când prelua funcția conducătoare, ajutat fiind de preoți. Simbolul acestei coloane („Colo – Ana” (Ana lui Manole – „Man – Ole” – Omul Taur, Ana cea fixată în zid)) goală la interior și cu un „traseu” serpentiform în urcarea sa către ceruri mai apare în simbolul sceptrului-cârjă al regelui (suport fragil de susținere), sau al Marelui Preot. De asemenea „Coloana lui Traian” din Roma - cel care a încercat să mute „taina” lumii și înțelepciunea acesteia de la marii magiștrii daci („magii de la Istru”), în urbea de pe malul Tibrului - va fi prima coloană dintr-o lungă serie care va fi construită după același tipic: goală la interior și cu un traseu serpentiform suitor. Coloanele mai erau numite și „țâțânilor lumii”, sau „babele” („babe” de pod; „balamalele” dintre cele două tărâmuri, sau locul în care se „rostuiesc” lumile, cele trecute și cele viitoare. Acolo se găsesc „pragurile timpului” și se „înnoadă” trecutul cu viitorul; acolo apar „mascații” –

zeii cu „chipuri”, din marele alai al lui Dionysos). Era vorba despre axa de divinație, legătura dintre Cer și Pământ. Civilizația sumeriană – care încă rămâne, nejustificat, în cărțile de istorie, ca cea mai veche civilizație a lumii – își ridică templele 2000 de ani mai târziu decât strămoșii noștri din Cultura Boian și Gumelnița. Panteonul de la Căscioarele nu concurează ca vechime decât cu un altul din România, cel de la Parța, din Timiș. Cercetătorul Gheorghe Șerbana ne spune următoarele: *„Ca amploare și ca datare în timp, putem vorbi de civilizația de la Căscioarele ca fiind primordială. Aici a fost descoperit cel mai mare depozit de silexuri și topoare de piatră, de unelte de os, primul plug al neoliticului, un minunat Panteon, cu zeițe ale fertilității, sanctuare și coloane ale infinitului.”*

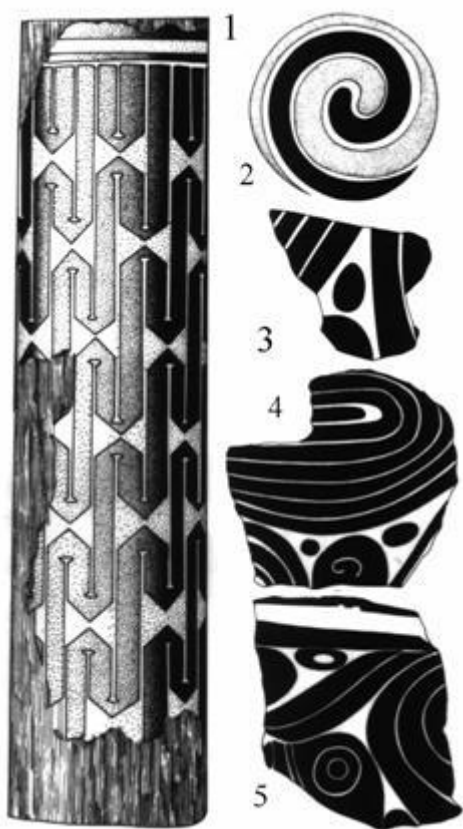
Reconstituită, *„Coloana pictată de la Căscioarele”* poate fi vizitată la *Muzeul Dunării de Jos*, secțiunea *„Tezaur și Arheologie”*, care se afla la demisolul *Consiliului Județean Călărași*. Descoperită în „Sanctuarul Boian” de la Căscioarele de către Vladimir Dumitrescu și Silvia Marinescu – Bilcu, aceasta aparține *Civilizației Boian*, din ultima etapă a dezvoltării mileniului cinci î.Hr., adică spre orizontul timpului de acum 7000 de ani.

„*Coloana pictată de la Căscioarele*” poate fi văzută la *Muzeul Dunării de Jos* din Călărași, secțiunea „*Tezaur și Arheologie*” care se află la demisolul Consiliului Județean Călărași. Legat de acest obiect de patrimoniu al muzeului există o poveste asemănătoare cu povestea piramidelor din Egipt. „*Coloana pictată de la Căscioarele*” a fost descoperită în „*sanctuarul Boian*” de la Căscioarele de către arheologii Vladimir Dumitrescu și Silvia Marinescu - Bilcu. Aparține civilizației Boian, ultima etapă a dezvoltării mileniului cinci î.Hr. (acum 7000 de ani). Coloana a fost descoperită printre rămășițele unei încăperi spațioase ce avusesese în interior pereți pictați policrom, cu motive geometrice-spiralice. Coloana, înaltă de aproape 2 m și cu diametrul de 40 cm, nu slujise la susținerea tavanului, rostul său fiind, de asemenea, cultic. Acesta rezultă nu doar din poziția ocupată de acesta, ci și din bogata ornamentație, pictată cu motivul spiralei recurente, utilizată unghiular și dispusă într-o ordonanță spiralică înfășurătoare. Între altele, în decor figurează benzile verticale, șapte rânduri horizontale de câte șapte perechi de triunghiuri a frontate (vezi simbolistica numărului șapte, numit și „*cifra lui Dumnezeu*”). Este, probabil, vorba despre un simbol consacrat străvechului cult funerar al coloanei, ceea ce este atestat pe teritoriul țărilor noastre, în așezări datând chiar din epoca pietrei șlefuite.

Acesta este modelul desfășurat serpentiform care se află pictat pe „*Coloanade la Căscioarele*”. Aparține civilizației Boian, ultima etapă a dezvoltării mileniului cinci î.Hr. (acum 7000 de ani)

„*Coloana pictată de la Căscioarele*” poate fi văzută la *Muzeul Dunării de Jos* din Călărași, secțiunea „*Tezaur și Arheologie*”. Aparține civilizației Boian, ultima etapă a dezvoltării mileniului cinci î.Hr. (acum 7000 de ani)